

Sindikat lesarstva Slovenije
SINLES

Sindikat
Delavcev
Gradbenih
Dejavnosti Slovenije

SINDIKAT
kng
SLOVENIJE
KEMIČNE
NEKOVINSKE
IN GUMARSKÉ
INDUSTRIJE

SDE

SINDIKAT
PROMETA IN ZVEZ
SLOVENIJE

SOPPS
Sindikat obrti
in podjetništva Slovenije

SFOS

SKUPNA IZJAVA SINDIKATOV ZASEBNEGA SEKTORJA

V sindikatih zasebnega sektorja opažamo, da so naši člani in seveda tudi večina delavcev vse bolj nezadovoljni. Vsi govorijo, da se je kriza končala, tudi podatki kažejo, da je to res. V nekaterih dejavnostih delodajalci že težko najdejo nove delavce in posledično dodatno obremenjujejo obstoječe zaposlene. Produktivnost raste, dobički rastejo, obremenitve so večje, plače pa ne sledijo temu trendu. Skratka dela se vse več, za skoraj enake plače. Zadnji čas je, da se to spremeni. Zato industrijski sindikati in sindikati storitvenega sektorja iz ZSSS organiziramo 1. skupno konferenco z naslovom:

»Pošteno plačilo in 8 ur dela«.

Vsi prisotni sindikati izražamo naraščajoče nezadovoljstvo zaradi slabega socialnega dialoga. Ekonomsko stanje v privatnem sektorju je dobro in se še izboljšuje. Sedaj so pogoji, da se izboljša tudi ekonomski položaj zaposlenih. Toda socialni dialog na državni ravni ne steče tako kot bi lahko. Največji problemi v zasebnem sektorju so na področju na področju plač in ureditve delovnega časa. Vemo pa, da je prav zasebni sektor tisti, ki ustvarja dodano vrednost. V zasebnem sektorju je tudi daleč največ zaposlenih v državi. Zato bo dvig ekonomskega položaja zaposlenih v zasebnem sektorju imel pozitivne učinke tudi na javno finančne prihodke države. Konferenca je tudi prispevek k mednarodnemu letu boja za višje plače, ki ga je proglasila Evropska konfederacija sindikatov. Sindikati zasebnega sektorja smo v večini tudi člani naših evropskih zvez.

Socialni dialog med delodajalci in sindikati v zasebnem sektorju ne zasluži več besede dialog. Delodajalska združenja v pogajanja ne želijo vstopati, razen kadar gre za zmanjševanje dogovorjenih standardov, pogajanja o tarifnih prilogah pa so zgolj simbolična. Rezultat dialoga so tarifne priloge h KPD, ki so nerealne, neživljenjske in ne služijo več osnovnemu namenu, to je določanju najnižjih osnovnih plač zaposlenih v zasebnem sektorju.

Pregled najnižjih osnovnih plač, podan na konferenci pokaže, da je po prepričanju delodajalcev dovolj, če je najnižja osnovna plača za I. tarifni razred okoli 400€ bruto, ali celo manj. In da je dovolj, če delavca s VI. stopnjo izobrazbe plačamo v višini minimalne plače. V večini dejavnosti tako stoji črno na belo z objavo v Uradnem listu vred. Oporekanje, da temu ni tako, stoji na trhljih temeljih. Res je, da gre za absolutne minimume, res je, da delodajalci s svojimi podjetniškimi kolektivnimi pogodbami ali enostranskimi odločitvami sliko popravljajo navzgor. Toda najnižja osnovna plača in izplačana plača nista isto. Res je, da povprečne plače v zasebnem sektorju segajo tja proti 1500€, nekatere pa tudi višje. Vendar: kdo odloči, da je temu tako? Kaj zavezuje delodajalca, da ne izplačuje

le toliko kot po tarifni prilogi h KPD mora? Kaj, če bi ne bilo minimalne plače? Kaj, ko bomo spet prisledli v isti čoln v času krize? Kaj, če delodajalec ni odgovoren? Kaj, če še vedno vrača kredit (vseeno, za podjetje ali kaj drugega)? Kakšna je višina dodatka, če je osnova nizka? Komu je prepuščen delavec, če ga ne štiti kolektivna pogodba? Na vse to opozarjamo na konferenci, na vse dajemo odgovor z enotno pogajalsko zahtevo.

Uskladitev najnižjih osnovnih plač z dejanskim stanjem v gospodarstvu, ki ne bodo odvisne zgolj od volje posameznega delodajalca je naš prvi cilj. Najnižja osnovna plača ne sme biti nižja kot je minimalna plača, ki je z zakonom določen korektiv na ravni socialnega dna. Za doseg tega cilja bomo sindikati, udeleženci te konference posredovali predlog za pogajanja za svoje Tarifne priloge z zahtevo:

»Najnižja osnovna plača za I. tarifni razred po kolektivni pogodbi dejavnosti je minimalna plača.«

Sindikati, udeleženci konference v drugem delu opozarjamo na delovni čas v zasebnem sektorju. Vračamo se v dobo, ko so se začeli ustanavljati sindikati. Z zahtevo po 8 urnem delovniku. V celotnem sektorju ugotavljamo, da je čas delovne aktivnosti podrejen potrebam in željam delodajalca. Na zaposlenih so samo obveznosti, da to izpolnijo. Stalne prerazporeditve delovnega časa, prekomerno opravljanje nadur, odrejanje dela v soboto, nedeljo in praznike, neupoštevanje zakonodaj in preobremenjenost ter izgorevanje zaposlenih sta prej pravilo kot izjema. To ugotavljamo ne le sindikati, tudi inšpekcija dela, ki je zaradi prirejanja evidenc od delovnem času večkrat nemočna. Zato bomo sindikati, udeleženci te konference delovali v doslednem preganjanju vseh oblik delovnega časa, ki so v nasprotju z zakonodajo. Začeli spodbujati skrajševanje delovnega časa in zaposlovanje novih delavcev, tako, da se bodo zmanjševale obremenitve delavcev. Sindikati zasebnega sektorja iz vrst ZSSS predlagamo, da se:

»Problematika ureditve delovnega časa se uvrsti na sejo Ekonomsko socialnega sveta, kateri naj sprejme ustrezne ukrepe.«

Konferenca je začetek organiziranih aktivnosti sindikatov zasebnega sektorja v ZSSS za doseg pravičnega plačila in 8 urni delovnik. Kakšne bodo naslednje pa je odvisno od odziva delodajalcev.

Ljubljana, 16. februar 2017

Koordinacija industrijskih sindikatov:

SKEI – Sindikat kovinske in elektroindustrije Slovenije

STUPIS – Sindikat tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije Slovenije

SINLES – Sindikat lesarstva Slovenije

SDGD – Sindikat delavcev gradbenih dejavnosti Slovenije

KNG – Sindikat kemične, nekovinske in gumarske industrije Slovenije

KŽI – Sindikat kmetijstva in živilske industrije Slovenije

SDE – Sindikat delavcev dejavnosti energetike Slovenije

Koordinacija storitvenih sindikatov:

SDPZ – Sindikat delavcev prometa in zvez Slovenije

GIT – Sindikat delavcev gostinstva in turizma Slovenije

SDTS – Sindikat delavcev trgovine Slovenije

SOPS – Sindikat obrti in podjetništva Slovenije

SFOS – Sindikat finančnih organizacij Slovenije